

alles*

November 2005

(ode aan de Europese koormuziek)

Programmaboekje

25

1980-2005

KAMERKOOR VOCOZA
o.l.v. IRA SPAULDING

Programma Alles* ... behalve klassiek

Singet dem Herrn ein neues Lied - Johann Sebastian Bach (BWV 225)

Trois Chansons (1909) – Claude Debussy

- Dieu! Qu'il la fait bon regarder!
- Quant j'ai ouy le tabourin
- Yver, vous n'estes qu'un villain

Vier kwartetten – Gioacchino Rossini

- Quartetto pastorale
- La passeggiata
- Dall'oriente l'astro del giorno
- Il Carnevale

pauze

Herinnering aan Holland (1991) – Mark Peterson

Ite Musica Est! – Jonas Tamulionis (opus 292; *Nederlandse premiere!*)

Three Flower Songs (2001) – Eric Whitacre

- I Hide Myself
- With a Lily in Your Hand
- Go Lovely Rose

Zigeunerlieder (1888) – Johannes Brahms (opus 103)

- He, Zigeuner, greife in die Saiten
- Hochgetürmte Rimaflut
- Rote Rosenknospen künden
- Wißt ihr, wann mein Kindchen
- Lieber Gott, du weißt
- Brauner Bursche fährt zum Tanze
- Röslein dreie in der Reihe
- Kommt dir manchmal in den Sinn
- Brennessel steht an Weges Rand
- Horch, der Wind klagt in den Zweigen
- Weit und breit schaut niemand mich an
- Mond verhüllt sein Angesicht
- Rote Abendwolken ziehn

**U wordt vriendelijk verzocht
uw eventuele MOBIELE TELEFOON uit te schakelen**

Deze concerten en de cd-productie worden mede mogelijk gemaakt door financiële bijdragen van het Prins Bernhard Cultuurfonds, het VSBfonds, de donateurs van Vocoza en de gemeente Amsterdam.

Bij het programma

Van de barok tot de éénentwintigste eeuw, van Litouwen tot de Verenigde Staten, van beroemde meesters tot grote onbekenden: veelzijdigheid is het sleutelwoord in het feestelijke programma waarmee Kamerkoor Vocoza zijn 25-jarig jubileum viert. In de Haarlemse Remonstrantse Kerk en het Amsterdamse Concertgebouw klinkt een dwarsdoorsnede van het repertoire dat dirigent Ira Spaulding en het ensemble in de afgelopen vijftien jaar hebben gebracht. Met één uitzondering: de Weense Klassieken Haydn, Mozart en Beethoven komen vooralsnog niet aan bod, omdat Vocoza in mei 2006 werken voor koor en orkest van dit prestigieuze trio gaat uitvoeren. Voor nu geldt dus: 'Alles ... behalve klassiek'.

Het dubbelkorige motet **Singet dem Herrn ein neues Lied** is onder meer gebaseerd op fragmenten uit de psalmen 149 en 150. Bach gebruikt hierbij de uitgebreide mogelijkheden van de achtstemmige barokpolyfonie om verschillende aspecten van het geloof te belichten. Na een uitzinnige lofzang volgt een virtuose fuga op de tekst 'Die Kinder Zion'. De woorden 'Wie sich ein Vater erbarmet' luiden een langzame episode in. Terwijl het tweede koor het betreffende koraal zingt, klinkt in het eerste koor de smeekbede 'Gott, nimm dich ferner unser an'. Luide jubelkreten komen dan terug, eerst in dialoogvorm tussen de twee koren en vervolgens vierstemmig in de wervelende slotfuga.

Debussy heeft slechts één compositie voor koor a cappella geschreven, de **Trois Chansons** op teksten van Charles d'Orléans. Deze vijftiende-eeuwse edelman en dichter, wiens leven centraal staat in de roman *Het woud der verwachting* van Hella Haasse, verbleef een kwarteeuw in Engeland als krijgsgevangene na de slag bij Azincourt. Het eerste gedicht staat in het teken van de hoofse liefde: de dichter prijst de ontelbare kwaliteiten van een vrouw die wellicht zijn geliefde is, maar wellicht ook een onbereikbare verschijning. In het tweede lied zingt de soliste een geestige apo-

logie van de luiheid, terwijl de koorzangers het ritme van de tamboerijn zachtjes nabootsen. In het energieke slotlied wordt de winter aan de schandpaal genageld.

Hoewel de **Vier kwartetten** van Rossini geen samenhangende cyclus vormen, hebben ze een pretenteloze welluidendheid gemeen. 'Quartetto pastorale', afkomstig uit een vroege opera, bezingt de vredige rust van de natuur in bange tijden. 'La passeggiata' behoort tot een reeks 'ouderdomszonden', ondeugende miniaturen waarmee de gepensioneerde meester zijn laatste jaren opvrolijkte. Een romantische wandeling dreigt hier uit de hand te lopen als het weer bijna omslaat. Met 'Dall'oriente l'astro del giorno' zijn we terug in de kleurrijke wereld van de opera, zoals blijkt uit een duizelingwekkende passage in de sopraanpartij. De muzikale grap 'Il Carnevale', oorspronkelijk voor mannenkwartet, vertelt over carnavalsvierders die zich als blinde bedelaars voordoen.

VOOR EEN GEZELLIG EN

MUZIKAAL WEEKEND

GROEPSACCOMMODATIE

DE DUIVENTIL IN NUNSPEET

**VOLLEDIG VERZORGD VAN VRIJDAG-
MIDDAG TOT ZONDAGMIDDAG
VOOR € 94,- PER PERSOON.
GROEPEN VAN 16 TOT 98 PERSONEN.**

0341 - 252 352

WWW.DEUIVENTIL.NL

De Engelsman Mark Peterson genoot zijn muzikale opleiding onder meer als koorleider in het koor van Guildford Cathedral en later als bas in de Londense St Paul's. Hij kwam vervolgens naar Nederland, waar hij in het Groot Omroepkoor zong en onder auspiciën van het Muziekcentrum van de Omroep een jongenskoor oprichtte. Onder de titel **Herinnering aan Holland** zette hij voor dubbelkoor het bekende gedicht *Denkend aan Holland* van Hendrik Marsman. De weelderige polyfonie die zich traag ontvouwt, staat in dienst van de weidse landschappen, de 'breede rivieren' en de 'geweldige ruimte'. Het woord 'herinnering' uit de titel kan letterlijk worden opgevat, aangezien Peterson inmiddels terug is in Engeland.

Als componist, docent en bestuurder neemt Jonas Tamulionis een prominente plaats in het Litouwse muziekleven in. Zijn compositie **lte, musica est!** begint met rustig kabbelende melodieën die duidelijk op het Gregoriaans zijn geënt. Naarmate het stuk vordert, komt de eeuwenoude traditie steeds meer onder druk te staan. Aan het eind van de rit zal blijken of het Gregoriaans bestand is tegen meerstemmigheid, dissonanten, expressieve zwellingen en andere uitvindingen van de moderne tijd.

Eric Whitacre studeerde aan de Julliard School of Music in New York en vestigde snel zijn

naam als componist van emotionele koorwerken en meeslepende symfonische muziek. In het korte drieluik **Three Flower Songs** bewijst hij dat hij met gedichten van uiteenlopende aard uit de voeten kan. *I Hide Myself* is een ingetogen relaas waarin verlegenheid en intense liefde om de voorrang strijden. *With a Lily in Your Hand* begint en eindigt met vurige 'la la la'-motieven, maar bevat ook momenten van kosmische harmonie. In *Go, Lovely Rose* dient het korte leven van de roos als symbool voor de vergankelijkheid van de vrouwelijke schoonheid.

Liefde vormt de rode draad in de **Zigeunerlieder** van Brahms. Volmaakte liefde en eeuwige trouw uiteraard, maar ook realistische situaties waarin afscheid en angst de boventoon voeren. Brahms trof de melodieën aan in een bundel van volksliederen die in Budapest waren uitgegeven. Hoewel hij de pianopartij aan een grondige herziening onderwierp, hield hij vast aan belangrijke ingrediënten zoals syncopen en pittige ritmes. Voor de tekst ging hij uit van de Duitse vertaling die Hugo Conrat had vervaardigd. De fijngevoelige sfeer van de *Zigeunerlieder* onderstreept de affiniteit van Brahms met de volksgeest. Zijn zetting doet recht aan de universele gevoelens die achter de clichés van de driftige jongens en de blauwogige meisjes schuilgaan.

Michel Khalifa

Word vriend(in) van Kamerkoor Vocoza

Kijkt u met enige jaloezie naar de mensen op de voorste rij, die een gereserveerde plek hebben bij de concerten van Kamerkoor Vocoza? Goede kans dat u dan nog geen donateur van Vocoza bent. Terwijl het zo eenvoudig is: stort 20 euro of meer op giro 505 72 19 t.n.v. Vocoza in Amsterdam, en wees ook verzekerd van een goede plek, naast de korting die u op de toegangskaarten krijgt.

Ira Spaulding

In de herfst van dit jaar is het drieëndertig jaar geleden dat Ira Spaulding voor het eerst voor een koor trad als dirigent. Sinds die tijd als student in zijn thuisstad New York, studeerde hij bij Robert Simpson aan het Westminster Choir College in Princeton, New Jersey (Bachelor of Music) en aan de Eastern

Kentucky University (Master of Music zang en koördirectie), en zong hij in koren met de *Pittsburgh, Atlanta, and Boston Symphonies* en de *New York Philharmonic* onder dirigenten als Robert Shaw, James Levine, Seiji Ozawa and Leonard Bernstein. Hij heeft in de VS talloze recitals gegeven, zang, koördirectie en muziekliteratuur gedoceerd aan verschillende colleges, en een verscheidenheid aan vocale ensembles gedi- rigeerd. In 1981 kwam hij naar Europa, waar hij een grote reputatie opbouwde als solist, koördirigent en docent. In het kader van zijn werk voor *American Voices*, een stichting die de wereldwijde promotie van Amerikaanse muziek tot doel heeft, wordt Ira Spaulding regelmatig uitgenodigd om in het buitenland recitals te geven. De laatste vijf maanden bezocht hij voor *American Voices* Rusland, Turkmenistan, Moldavië, Kazachstan, Argentinië, El Salvador, Mexico, Dominicaanse Republiek, Brunei, Taiwan en Thailand. Bij deze bezoeken stonden ook masterclasses en koor-workshops op het programma. In januari 2006 dirigeert hij onder meer in Litouwen en later dat jaar in Italië.

Sinds 1990 is Ira Spaulding dirigent van *kamerkoor Vocoza*. Onder zijn leiding heeft

het koor een naam opgebouwd met interessante en veelzijdige programma's. Hij vindt Vocoza een koor met een enorme flexibiliteit en mogelijkheden. Ira Spaulding doceert aan het Conservatorium van Amsterdam.

Gerrie Meijers

studeerde orgel –bij Johan van Dommele en Hans van Nieuwkoop– en piano –bij Arthur Hartong en Jacques Hendriks– aan het Stedelijk Conservatorium te Arnhem. Zij behaalde de diploma's Docerend en Uitvoerend Musicus (met onderscheiding). Zij heeft een uitgebreide praktijk als begeleidster met een duidelijke voorkeur voor het vocale genre in de breedste zin van van het woord. Bij Tan Crone volgde zij cursussen liedbegeleiding. Gerrie Meijers is organiste van de

Remonstrantse Kerk te Haarlem, concerteert in binnen- en buitenland en maakte diverse radio- en cd-opnamen. Zij won prijzen op de orgelconcoursen van Toulouse en Nijmegen. In 2002 ontving zij van de Société Académique *Arts-Sciences-Lettres* de zilveren medaille vanwege haar verdiensten voor de Franse muziek en werd zij pianiste bij het Bachkoor Holland.

Kamerkoor Vocoza

Kamerkoor Vocoza bestaat uit 24 geschoolde amateurzangers. Onder de bezielende leiding van Ira Spaulding heeft het koor een vaste plaats in het concertleven van Amsterdam en Haarlem verworven. Vocoza brengt gemiddeld twee concertreeksen per jaar, waarbij

Nieuwe leden:
Vocoza heeft met onmiddellijke ingang plaats voor een sopraan.
Zang- en koorervaring is vereist.
Meer informatie:
072 5203474

thematisch opgebouwde programma's en grotere koorwerken elkaar afwisselen. Sinds 1990 heeft Ira Spaulding de artistieke leiding over Vocoza. Dit resulteerde in originele en spraakmakende uitvoeringen, met een repertoire dat bijna alle stijlperiodes beslaat. Moderne Amerikaanse koormuziek vormt

een speerpunt in de programmering. Zo verzorgde Vocoza in 2001 de Nederlandse première van zes hedendaagse madrigalen van Lauridsen. Vocoza brengt geregeld bekende meesterwerken in kleine bezetting. Recente hoogtepunten in dat opzicht waren Händels *Messiah* en een lovend ontvangen *Johannes Passie* in kleine bezetting, met het koor in kwartetten opgesteld. Vocoza schrikt ook niet

terug voor de grote werken in het moderne repertoire. In de lente van 2004 stond moderne muziek op teksten in klassieke talen op het programma, waaronder Igor Stravinsky's *Symphony of Psalms* en Leonard Bernsteins *Chichester Psalms*. Een uitgebreid historisch overzicht vindt u op: www.vocoza.nl/historie.

Sopranen: Henny Brouwer, Maud Bruggmans, Rineke Dooyewaard, Hanneke Maarse en Diète Sybesma.

Alten: Loes Aartsen, Olga Hasenack, Joke Scholten, Annemarie de Vos, Geerte de Vos en Renée Weder.

Tenoren: Jelle Broer, Oscar Echeverry Bernal, Michel Khalifa, Frits Löwenthal, Pieter Nieuwint en Hein Walter.

Bassen: Bram Bos, Philip Ledeboer, Jan Pieter van der Sterre, Ton Tegelaar, Endre Timár en Menno Tummers.

Kamerkoor Vocoza, Gravenweg 78
1823 AR Alkmaar. 072 5203474
Email: info@vocoza.nl
Internet: www.vocoza.nl

Alles behalve klassiek

Singet dem Herrn ein neues Lied

Johann Sebastian Bach (1685-1750), BWV 225

Singet dem Herrn ein neues Lied,
die Gemeine der Heiligen sollen ihn loben.
Israel freue sich des, der ihn gemacht hat.
Die Kinder Zion sei'n fröhlich über ihrem Könige,
sie sollen loben seinen Namen im Reigen;
mit Pauken und Harfen sollen sie ihm spielen.

Psalm 149: 1-3, Johann Gramann 1530

Choral

Wie sich ein Vater erbarmet
über seine junge Kinderlein,
so tut der Herr uns allen,
so wir ihn kindlich fürchten rein.
Er kennt das arm Gemächte,
Gott weiß, wir sind nur Staub,
gleichwie das Gras vom Rechen,
ein Blum und fallend Laub!
Der Wind nur drüber wehet,
so ist es nicht mehr da,
also der Mensch vergehet,
sein End das ist ihm nah.

Aria

Gott, nimm dich ferner unser an,
denn ohne dich ist nichts getan
mit allen unsern Sachen,
Drum sei du unser Schirm und Licht,
und trügt uns unsre Hoffnung nicht,
so wirst du's ferner machen.
Wohl dem, der sich nur steif und fest
auf dich und deine Huld verläßt.

Lobet den Herrn in seinen Taten,
lobet ihn in seiner großen Herrlichkeit!

Psalm 150:2, Johann Gramann 1530

Alles, was Odem hat, lobe den Herrn,
hallelujah!

Psalm 150:6, Johann Gramann 1530

De vertalingen van de teksten in dit programma zijn het werk van Pieter Nieuwint, Jan Pieter van der Sterre, Annemarie de Vos, C.A. Bos en Bram Bos. © 2005 Kamerkoor Vocoza

Zing voor de Heer een nieuw lied,
roem hem te midden van zijn getrouwen. Laat
Israël verheugd zijn over zijn machtige maker,
Het volk van Sion juicht om zijn Koning.
Laten zij dansend zijn naam loven
Bij lier en tamboerijn voor hem zingen.

Koraal

Zoals een vader zich over
zijn kindertjes ontfermt,
gedraagt de Heer zich tegenover ons,
zodat we als kinderen bang voor hem zijn.
Hij kent onze zwakheid,
God weet, dat we niet meer dan stof zijn,
zoals gras onder een hark,
zoals een bloem en vallende bladeren. .
De wind hoeft er maar over te waaien en het is
verdwenen.
Zo vergaat ook de mens
zijn einde is nabij.

Aria

God, zorg voortaan voor ons
want zonder U leiden
al onze zaken tot niets.
Wees daarom onze beschermer en ons licht
en als onze hoop ons niet bedriegt
dan zult U dat voortaan blijven doen.
Gelukkig wie standvastig
vertrouwt op u en uw genade.

Looft de Heer om zijn daden
looft hem in zijn geweldige grootheid.

Alles wat adem heeft, loof de Heer.
Halleluja!

Trois Chansons

Claude Debussy (1862-1918), 1909

1. Dieu! Qu'il la fait bon regarder!

Dieu! qu'il la fait bon regarder
La gracieuse bonne et belle;
Pour les grans biens que sont en elle
Chascun est prest de la louer.

Qui se pourroit d'elle lasser?
Tousjours sa beauté renouvelle.
Dieu! qu'il la fait bon regarder
La gracieuse bonne et belle!

Par de ça ne de là la mer,
Ne scay dame ne damoiselle
Qui soit en tous bien parfaits telle.
C'est ung songe que d'i penser:
Dieu! qu'il la fait bon regarder!

2. Quant j'ai ouy le tabourin

Quant j'ai ouy la tabourin
Sonner, pour s'en aller au may,
En mon lit n'en ay fait affray,
Ne levé mon chief du coissin;
En disant: il est trop matin,
Ung peu je me rendormiray:

Quant j'ay ouy le tabourin
Sonner pour s'en aller au may,
Jeunes gens partent leur butin;
De nonchaloir m'accointeray,
A lui je m'abutineray,
Trouvé l'ay plus prouchain voisin;

Quant j'ay ouy le tabourin
Sonner pour s'en aller au may,
En mon lit n'en ay fait affray,
Ne levé mon chief du coissin.

solo: Renée Weder

3. Yver, vous n'estes qu'un vilain

Yver, vous n'estes qu'un vilain;
Esté est plaisant et gentil
En témoing de may et d'avril
Qui l'accompaignent soir et main.

Esté revet champs, bois et fleurs
De sa livrée de verdure
Et de maintes autres couleurs
Par l'ordonnance de nature.

Drie chansons

God, wat een feest om naar haar te kijken,
die gracieuze, goede, mooie vrouw!
Ieder is bereid de lof te zingen
van haar grote kwaliteiten.

Wie zou haar moe worden?
Haar schoonheid is eeuwig nieuw.
God wat een feest om naar haar te kijken,
Die gracieuze, goede, mooie vrouw!

Aan deze noch aan de overkant van de zee
Is een dame of jonge vrouw bekend
Die in elk opzicht zo volmaakt is.
Als ik aan haar denk, denk ik te dromen:
God, wat een feest om naar haar te kijken!

Toen ik de tamboerijn hoorde
Met zijn oproep om mei te gaan vieren,
Heb ik, in mijn bed, niet gereageerd
En niet eens mijn hoofd van het kussen getild.
Ik zei: het is nog te vroeg,
Ik ga nog eventjes slapen.

Toen ik de tamboerijn hoorde
Met zijn oproep om mei te gaan vieren
Jongemannen verdelen de buit;
Mijn vriendje zal nonchalance heten
Hem geef ik me als buit.
Hij staat mij het meest na.

Toen ik de tamboerijn hoorde
Met zijn oproep om mei te gaan vieren,
Heb ik, in bed, niet gereageerd,
En niet eens mijn hoofd van het kussen getild.

Winter, je bent je reinste onverlaat.
De zomer is lief en aardig.
Kijk maar naar mei en april,
die hem 's avonds en 's ochtends vergezellen.

Over velden, bossen en bloemen
Spreidt de zomer zijn kleed uit,
Groen en in allerlei andere kleuren,
Op bevel van de natuur.

Mais vous, Yver, trop estes plein
De nège, vent, pluye et grézil.
On vous deust banir en exil.
Sans point flater je parle plein,
Yver, vous n'estes qu'un vilain.

Teksten: Charles, Duc d'Orléans (1394-1465)

Vier kwartetten

Gioacchino Rossini (1792-1868)

Quartetto pastorale

L'asia in faville è volta combattono i possenti,
sol tra pastori e armenti discordia entrar non sa,

O care selve, o care stanze di libertà,

Non fia che ferro ostile brillar fra noi si veda,
che non alletta a preda la nostra povertà.

Tranquilli il sol ci lascia allor che si ritira,
tranquilli il sol ci mira, si quando ritorno fa

O care selve, o care stanze di libertà.

La passeggiata

Finché sereno è il cielo, limpida e cheta l'onda,
vogham di sponda in sponda, amor ne guidera.

Al flutto, all'aura, ai fiori, noi parlerem d'amor
e il palpito del core, per lor risponderà.

Ma ciel! già fischia il vento, s'increspa la laguna,
fischia il vento, presto! rapidi il pie' moviam.

Ah! no, la luna appare, vano timor fu solo,
in si ridente suolo cantiamo, si cantiam.

Dall'oriente l'astro del giorno

Dall'oriente l'astro del giorno,
lieto e ridente, sorgendo vâ;
di luce e adorno, il colle il prato,
tutto d'intorno, brilla di già;
ti rendi a noi, vieni alle selve,
dà strali tuoi, cadan le belve;
così l'oppresso, tuo core a mante,
abbia un istante d'ilarità,

Maar jij, winter, je hebt veel te veel
Sneeuw, wind, regen en hagel.
Je zou verbannen moeten worden.
Onomwonden volgt hier mijn mening:
Winter, je bent je reinste onverlaat.

Pastoraal kwartet

Azie gaat in vlammen op, de machtigen bestrijden
elkaar, Alleen onder herders en kudde's kan geen
tweedracht komen.

O, geliefde bossen, ruimte van vrijheid.

Bij ons zal je geen vijandig staal zien schitteren
Dat onze armoe lokt als buit.

De zon laat ons in vrede achter als zij ondergaat
En ziet rustig op ons neer als zij er weer is.

O, geliefde bossen, ruimte van vrijheid.

De wandeling

Zolang de hemel rustig is, weerklinken de golven
helder, Roeien we van oever tot oever, door liefde
geleid.

Op de golven, in de wind, bij de bloemen, spre-
ken wij over de liefde en de hartslag zal dat alles
beantwoorden.

O hemel, de wind steekt al op en rimpelt de
lagune, de wind steekt op, vlug, laten wij ons
haasten.

Ach nee, de maan komt op, vergeefs was de
angst, laten wij lachend op aarde zingen, ja zin-
gen.

In het oosten komt de zon op

In het oosten komt de ster van de dag op,
vrolijk en lachend;
Licht en sierlijk schint zij al op heuvels en weiden
Overal schittert het.
Je geeft je aan ons, komt in de bossen,
Door jouw pijlen vallen de wilde beesten neer.
Zo kan je bedrukte hart vrolijk zijn.

Il Carnevale

Siamo ciechi, siamo nati per campar di cortesia,
in giornata d'allegria non si nega carità.

Donne belle, Donne care per pietà non siate
avare, fate a poveri ciechetti un tantin di carità.

Siamo tutti poverelli che scuotendo li batocchi,
col do re mi fa sol la, domandiam la carità.

Deh! soccorreteci, Donnette amabili,
siate benefiche coi miserabili,
noi siamo poveri di buona bocca,
siam pronti a prendere qualche ci tocca.

Deh! soccorreteci per carità,
che carnevale morendo stà.

Carnaval

Wij zijn blind, geboren om te leven van de gunst
van anderen, Op zulke vrolijke dagen weigert
men geen aalmoes.

Mooie, lieve vrouwen, wees a.u.b. niet gierig,
Geef de arme blinden een aalmoes.

Wij zijn allen arme stakkers die met het luiden van
de klokken van do re mi fa sol la, om medeleven
vragen.

Ach help ons, beminnelijke vrouwen, heb medelij-
den met de ellendigen,
Wij hebben gebrek aan goede woorden en zijn
bereid alles te accepteren.

Ach, help ons uit liefde,
omdat het carnaval voorbij is.

Ite Musica Est!

Jonas Tamulionis (1949-), Opus 292

Salvator mundi Domine
qui nos salvasti odie
y agna terras proteve
etalva omne tempore.
Amen.

Ite, musica est!

Three Flower Songs

Eric Whitacre (1970), 2001

I - I hide myself

I hide myself within my flower,
that wearing on your breast,
you, unsuspecting, wear me too
and angels know the rest.

I hide myself within my flower,
that, fading from your vase,
you, unsuspecting, feel for me
almost a loneliness.

tekst: Emily Dickinson (1830-1886)

II - With a lily in your hand

With a lily in your hand
I leave you, o my night love!
Little widow of my single star
I find you, tamer of dark butterflies!
I keep along my way.
After a thousand years have gone
you'll see me, o, my night love!
By the blue footpath,
tamer of dark stars,
I'll make my way
until the universe can fit inside my heart.

tekst: Federico Garcia Lorca

III - Go, lovely Rose

Go, lovely Rose,
tell her that wastes her time and me,
that now she knows,
when I resemble her to thee,
how sweet and fair she seems to be.

Tell her that's young,
and shuns to have her graces spied,
that hadst thou sprung

Redder der wereld, Heer,
die ons heden hebt gered.

[onvertaalbaar].

Amen
Gaat, de muziek is geweest!

Ik verstop me in mijn bloem,
die je op je borst draagt,
zodat je zonder het te weten ook mij meedraagt
en engelen weten de rest.

Ik verstop me in mijn bloem,
die verwelkt in je vaas,
zodat je zonder het te weten voor mij
bijna eenzaamheid voelt.

Met een lelie in je hand
verlaat ik je, o liefje van vannacht!
Kleine weduwe van mijn ene ster,
ik vind jou, dresseur van donkere vlinders!
Ik vervolg mijn weg.
Als er duizend jaar verstreken zijn
zul je me zien, o liefje van vannacht!
Langs het blauwe voetpad,
Dresseur van donkere sterren,
zal ik mijn weg vinden
totdat de hele wereld in mijn hart past.

O mooie roos,
Ga naar haar die mijn en haar tijd verdoet
en vertel haar
hoe lief en mooi ze oogt
als ik jou met haar vergelijk.

Vertel haar, die jongedame,
die haar charmes niet wil laten opmerken,
dat jij, als je was opgekomen

pauze

Herinnering aan Holland

Mark Peterson (1957), 1991

Denkend aan Holland
zie ik breede rivieren
traag door oneindig
laagland gaan,
rijen ondenkbaar
ijle populieren
als hoge pluimen
aan den einder staan;
en in de geweldige
ruimte verzonken
de boerderijen
verspreid door het land,
boomgroepen, dorpen,
geknotte torens,
kerken en olmen
in een grootsch verband.
de lucht hangt er laag
en de zon wordt er langzaam
in grijze veelkleurige
dampen gesmoord,
en in alle gewesten
wordt de stem van het water
met zijn eeuwige rampen
gevreesd en gehoord.

Tekst: Hendrik Marsman (1899-1940), 1936

in deserts where no men abide,
thou must have uncommended died.
Small is the worth of beauty
from the light retired:

bid her come forth,
suffer herself to be desired,
and not blush so to be admired.
Then die - that she the common fate
of all things rare may read in thee;
how small a part of time they share
that are so wondrous sweet and fair!

tekst: *Edmund Waller (1606-1687)*

Zigeunerlieder

Johannes Brahms (1833-1897), opus 103, 1888

1. He, Zigeuner, greife in die Saiten

He, Zigeuner, greife in die Saiten ein!
Spiel das Lied vom ungetreuen Mägdelein!
Laß die Saiten weinen, klagen, traurig bange,
Bis die heiße Träne netzet diese Wange!

2. Hochgetürmte Rimaflut

Hochgetürmte Rimaflut, wie bist du so trüb,
an dem Ufer klag ich laut nach dir, mein Lieb!
Wellen fliehen, Wellen strömen,
rauschen an den Strand heran zu mir;
an dem Rimaufer laß mich ewig weinen nach ihr!

13. Rote Rosenknospen künden

Rote Rosenknospen künden schon
des Lenzes Triebe.
Rosenrote Wangen deuten
Mädchens erste Liebe.
Kleiner roter Vogel, flieg herab zur roten Rose!
Bursche geht zum ros'gen Mädchen kosen.

3. Wißt ihr, wann mein Kindchen

Wißt ihr, wann mein Kindchen
am allerschönsten ist?
Wenn ihr süßes Mündchen
scherzt und lacht und küßt.
Schätzelein, du bist mein, inniglich küß ich dich,
dich erschuf der liebe Himmel einzig nur für mich!
Wißt ihr, wann mein Liebster
am besten mir gefällt?
Wenn in seinen Armen er mich umschlungen hält.

in een woestijn, waar geen mensen wonen,
had moeten sterven zonder te zijn bewonderd.
Klein is de waarde van schoonheid
die niet in het licht verschijnt:

vraag haar zich te vertonen
vraag haar te verdragen dat ze wordt begeerd
en niet te blozen als ze wordt aanbeden.
En sterf dan – zodat ze het normale lot
van al wat zeldzaam is aan jou kan aflezen;
hoe kort is de tijd van bestaan
van al wat heerlijk zoet en mooi is!

Hé, zigeuner, bespeel de snaren!
Speel het lied van het ontrouwe meisje!
Laat de snaren huilen, klagen, treurig en bang
tot deze wangen nat zijn van hete tranen!

Torenhoog water van de Rima, hoe somber ben je,
aan de oever treur ik om jou, mijn liefste!
Golven ijlen, golven stromen,
ruisen over het strand op mij toe;
laat me aan de oever van de Rima eeuwig huilen
om haar.

Rode rozenknoppen kondigen
de lentedrift al aan.
Rozenrode wangen zijn een teken
van de eerste liefde van een meisje.
Rood vogeltje, vlieg naar de rode roos!
Een jongen gaat naar het rozenmeisje om te vrijen.

Weten jullie wanneer mijn lief
het allermooist is?
Als haar zoete mondje
grapt en lacht en kust.
Schatje, je bent van mij, ik kus je liefdevol,
De hemel heeft jou alleen voor mij geschapen!
Weten jullie wanneer mijn lief
mij het liefst is?
Als hij mij in zijn armen houdt.

4. Lieber Gott, du weißt

Lieber Gott, du weißt, wie oft bereut ich hab,
daß ich meinem Liebsten einst ein Küßchen gab.
Herz gebot, daß ich ihn küssen muß,
denk so lang ich leb an diesen ersten Kuß.
Lieber Gott, du weißt, wie oft in stiller Nacht
ich in Lust und Leid an meinen Schatz gedacht.
Lieb ist süß, wenn bitter auch die Reu,
armes Herze bleibt ihm ewig, ewig treu.

5. Brauner Bursche führt zum Tanze

Brauner Bursche führt zum Tanze
sein blauäugig schönes Kind,
schlägt die Sporen keck zusammen,
Czardas Melodie beginnt.
Küßt und herzt sein süßes Täubchen, dreht sie, führt
sie, jauchzt und springt!
Wirft drei blanke Silbergulden
auf das Cimbal, daß es klingt.

6. Röslein dreie in der Reihe

Röslein dreie in der Reihe blüh'n so rot,
daß der Bursch zum Mädlein geht ist kein Verbot!
Lieber Gott, wenn das verboten wär,
stünd die schöne weite Welt schon längst nicht
mehr, ledig bleiben Sünde wär!

Schönstes Städtchen in Alföld ist Ketschkemet,
dort gibt es gar viele Mädchen schmuck und nett!
Freunde, sucht euch dort ein Bräutchen aus,
freit um ihre Hand und gründet euer Haus,
Freudenbecher leeret aus!

7. Kommt dir manchmal in den Sinn

Kommt dir manchmal in den Sinn, mein süßes Lieb,
was du einst mit heil'gem Eide mir gelobt?
Täusch mich nicht, verlaß mich nicht,
du weißt nicht, wie lieb ich dich hab;
lieb du mich, wie ich dich,
dann strömt Gottes Huld auf dich herab.

14. Brennessel steht an Weges Rand

Brennessel steht an Weges Rand,
Neider und Feinde hab ich in Stadt und Land.
Neidet, haßt, verleumdet,
doch das bringt mir keine Not.
Wenn mir nur mein süßes Liebchen
treu bleibt bis zum Tod.

Lieve God, u weet, hoe vaak ik het berouwd heb
dat ik mijn liefste ooit een kusje gaf.
Mijn hart beval me hem te kussen,
ik denk zo lang ik leef aan die eerste kus.
Lieve God, u weet hoe vaak ik in stille nachten
vol lust en lijden aan mijn lieve schat heb gedacht.
De liefde is zoet, al is berouw bitter,
arm hart, blijf hem eeuwig, eeuwig trouw.

Bruine jongen voert
zijn mooie blauwogige meisje naar de dansvloer,
laat zijn sporen tegen elkaar slaan,
een zigeunermelodie begint.
Hij kust en liefkoost zijn zoete duifje, draait haar
rond, voert haar rond, juicht en springt!
En werpt drie witte zilveren guldens
op de cimbaal, zodat hij blijft spelen.

Drie roosjes op een rij bloeien rood, het is jongens
niet verboden naar de meisjes te gaan
Lieve God, als dat verboden was,
bestond de mooie wijde wereld allang niet meer,
als vrijgezel blijven een zonde was!

Het mooiste stadje van Alföld is Ketschkemet,
daar vind je veel knappe, leuke meisjes!
Vrienden, zoek daar naar een bruidje,
ding naar haar hand en sticht een huishouden,
drink de beker van het genot leeg!

Denk je soms, lieve schat, aan wat je me ooit met
een heilige eed hebt beloofd?
Bedrieg me niet, verlaat me niet,
je weet niet hoeveel ik van je houd;
hou jij van mij zoals ik van jou,
dan word je overspoeld door Gods genade.

Er staat een brandnetel langs de weg,
Benijders en vijanden heb ik in stad en land.
Benijd, haat, belaster me,
het doet me niets.
Als mijn zoete liefje me maar
trouw blijft tot in de dood.

8. Horch, der Wind klagt in den Zweigen

Horch, der Wind klagt
in den Zweigen traurig sacht;
süßes Lieb, wir müssen scheiden: gute Nacht.
Ach wie gern in deinen Armen ruhte ich,
Doch die Trennungsstunde naht, Gott schütze dich!
Dunkel ist die Nacht, kein Sternlein spendet Licht;
süßes Lieb, vertrau auf Gott und weine nicht.
Führt der liebe Gott mich einst zu dir zurück,
bleiben ewig wir vereint in Liebesglück.

9. Weit und breit schaut niemand mich an

Weit und breit schaut niemand mich an,
und wenn sie mich hassten, was liegt mir dran?
Nur mein Schatz, der soll mich lieben,
soll mich lieben allezeit,
soll mich küssen, umarmen und Herzen in Ewigkeit.
Kein Stern blickt in finsterner Nacht;
keine Blum mir
strahlt in duftiger Pracht.
Deine Augen, deine Augen sind mir Blumen,
Sternenschein, die mir leuchten so freundlich, die
blühen nur mir allein.

10. Mond verhüllt sein Angesicht

Mond verhüllt sein Angesicht,
süßes Lieb, ich zürne dir nicht.
Wollt ich zürnend dich betrüben –
sprich, wie könnt ich dich dann lieben?
Heiß für dich mein Herz entbrennt,
keine Zunge dir's bekennt.
Bald in Liebesrausch unsinnig,
bald wie Täubchen sanft und innig.

11. Rote Abendwolken zieh'n

Rote Abendwolken zieh'n am Firmament,
sehnsuchtsvoll nach dir, mein Lieb,
das Herze brennt.
Himmel strahlt in glüh'nder Pracht,
und ich träum bei Tag und Nacht nur allein
von dem süßen Liebchen mein.

*teksten: traditioneel Hongaars, vertaald in het
Duits door Hugo Conrat*

Hoor, de wind klaagt
zachtjes in de takken;
lieve schat, het is mooi geweest: slaap lekker.
Ach, hoe graag zou ik jouw armen rusten,
maar het afscheidsuur nadert, God bescherm je!
Donker is de nacht, geen sterretje geeft licht;
lieve schat, vertrouw op God en huil niet.
Als die lieve God mij ooit naar je terugbrengt,
blijven we eeuwig verenigd in gelukkige liefde.

In de verste verte is er niemand die naar mij kijkt,
en als ze me haten, wat kan mij dat schelen?
Alleen mijn schat moet van mij houden,
moet van mij houden, altijd,
moet me eeuwig kussen, omarmen en liefkozen.
Er is geen ster die kijkt in de donkere nacht;
er is geen bloem
die met geurige pracht naar mij straalt.
Jouw ogen, jouw ogen zijn voor mij bloemen, het
licht van sterren, die mij zo prettig verlichten, die
alleen voor mij bloeien.

De maan verbergt zijn gezicht,
lieve schat, ik ben niet boos op je.
Zeg eens, als ik je bedroefd kon maken met mijn
boosheid – hoe kon ik dan van je houden?
Mijn hart staat in vuur en vlam voor jou,
maar niemand heeft het je nog bekend.
Binnenkort gek van liefde,
binnenkort zacht en liefdevol als duifjes.

Rode avondwolken trekken langs het firmament,
vol verlangen naar jou, mijn lief,
brandt mijn hart.
De hemel straalt met een prachtige gloed
en ik droom dag en nacht
alleen van mijn zoete liefde.

In C met VOCOZA

ZA 20 mei 2006 | 20.15 **ZO 21 mei 2006 | 20.15**
Groenmarktkerk **Waalse Kerk**
HAARLEM **AMSTERDAM**

Het jubileumjaar van Kamerkoor Vocoza wordt feestelijk afgesloten met een orkestprogramma, in samenwerking met de professionele musici van het *Herman Strategier Begeleidingsorkest*. Met werk van drie klassieke meesters: Ludwig van Beethoven (*Mis in C-groot*), Joseph Haydn (*Te Deum*) en Wolfgang Amadeus Mozart (*Krönungsmesse*). Opvallende overeenkomst is de toonsoort C-groot.

